

[Maisted]

dan det foregår i praksis ude i det virkelige liv, ved, at disse mennesker skal være psykisk veludrustede for at gennemgå de såkaldte jobtilbudsordninger, hvor folk betragter dem som en form for pariaer, og hvor alle, der har en arbejdsplads, som skal beskæftige disse mennesker med jobskabelsestilbud, er nervøse for, at de skal blive presset ud af deres job. Derfor kommer der omgående en negativ reaktion mod disse mennesker.

Selvfølger er samfundet og især venstrefløjspartierne forpligtede til at sørge for, at disse mennesker også har penge til at leve for, når man har jaget dem ud i arbejdsløshed, men det eneste fornuftige er selvfølgelig at føre en økonomisk politik, der skaber flere arbejdspladser og nedbringer disse 28 mia kr. ved, at folk kommer i arbejde.

Vi har fra denne talerstol hørt om besparelser af størrelsesordenen 150 mill. kr. og, når man er gået rigtig højt op, 500 mill. kr. Det er så at sige ingenting, når man tager i betragtning, at udgiften er 28 mia kr. Tænk så, hvad det vil betyde, hvis blot man fik 100.000 flere mennesker i arbejde! Så var det en langt, langt større og selvfølgelig en positiv besparelse på det danske budget.

Uddannelse: ja, så kommer man med beskæftigelsesterapi. I samme moment siger man: ja men for 70 pct. af de mennesker, der er ramt af arbejdsløshed, skyldes det, at de har en ringe grunduddannelse, de er kommet ud fra 7. eller 8. klasse, og så er det da klart, at de ikke har en jordisk chance i et sådant system for at få en uddannelse, der omgænder kan give dem beskæftigelse. Det kan ethvert menneske forstå.

Det, der ville være givtigt, og det, der ville være rigtigt, var, at man sagde til de mennesker, at de selvfølgelig skulle uddanne sig på lige fod med andre, der søger en uddannelse i deres fritid: på aftenskoler. Der er jo i tusindvis af danskere, der af sig selv har gjort en indsats.

Der er ét eneste positivt element i dette lovforslag efter min mening, og det er iværksættertilskuddet, men det gør man minsandten afhængigt af – formentlig på grund af et krav fra fagforeningerne – at de har været jaget ud i en eller anden tåbelig jobskabelsesordning, hvor de har været ildesete på arbejdsmarkedet. Så får de pludselig et tilskud, nemlig en hjælp til selvhjælp. Det er det eneste positive i denne sag, at man kunne

aflaste statskassen og samtidig vise initiativ, og så kunne det oven i købet have den positive virkning – hvis det lykkedes for dem – at de kunne beskæftige nogle andre mennesker, og dermed give besparelser på selve budgettet. Stakkels arbejdsløse!

Så siger SF i denne sammenhæng, at nu vil det gerne være med til at benytte sig af grundlovens § 41 for at få tredje behandling udskudt i 12 søgnedage. Så må man spørge sig selv: hvorfor i alverden har SF respekt for § 41, når det ikke drømmer om at respektere grundlovens § 34? Det er simpelt hen ufatteligt, men det er det sædvanlige, når vi har med socialister af den karat at gøre, som jeg opfatter som kommunister, at de misbruger de demokratiske spilleregler.

Svend Auken (S):

Jeg gav i første runde tilsagn om at ville gøre nogle bemærkninger om årsagen til, at den socialdemokratiske gruppe med tilslutning fra venstresocialisternes og socialistisk folkepartis folketingsgrupper har taget det usædvanlige skridt at begære tredje behandling af denne sag udskudt i henhold til bestemmelsen i forretningsordenen og bestemmelsen i grundloven.

Baggrunden herfor er naturligvis først og fremmest den behandling – eller rettere sagt: den manglende behandling – forslaget har fået i udvalget. Det er rigtigt, at udvalget har stillet et meget betydeligt antal spørgsmål – i øvrigt på oppositionens initiativ – om virkningerne af det oprindelige lovforslag, og af de mange svar, vi fik her, blev det tydeligt, at den lov ikke kunne gennemføres i praksis på sine egne præmisser. Det var da også årsagen til, at forligspartierne, dvs. de 4 regeringspartier og det radikale venstre, optog forhandlinger om at lave det oprindelige forslag om.

Det resultat blev ikke præsenteret for folketinget, så der kunne foregå en fornuftig, normal udvalgsbehandling af det nye forslag, som man nu mente kunne gennemføres. Det blev forelagt for arbejdsmarkedsudvalget den 22. maj med besked om, at der var lukket for spørgsmål, og at betænkning skulle afgives i løbet af 3 timer. Hvad mente de enkelte partier om denne nye ordning?

Efter et omfattende pres fra vores side over for flertallet fik vi allernådigst mulighed for at stille opklarende spørgsmål. For at hr.